

Прегледни рад

Примљено: 10. маја 2023.

Исправљено: 13. маја 2023.

Прихваћено: 14. маја 2023.

Стеван М. Станковић^{1*}

** Универзитет у Београду, Географски факултет, Београд, Србија*

ПИСАНА РЕЧ О ПРОФЕСОРУ ДУШАНУ ДУКИЋУ ПОВОДОМ СТОГОДИШЊИЦЕ РОЂЕЊА (1923-2023)

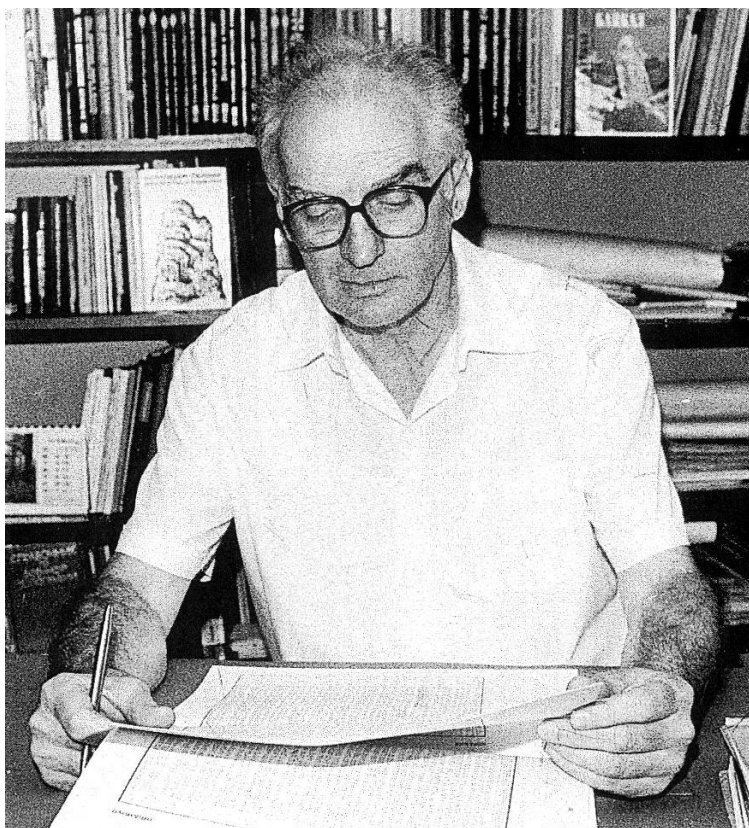
Апстракт: Професор Географског факултета Универзитета у Београду, Душан Дукић, рођен је 20. јула 1923. године. Повод је то да се сада још једном вратимо веома плодном писцу и широко образованом професору и научнику, из чијих књига и данас стичемо обиље знања. Увек добронамеран, за живота и посмртно, често је цитиран и представљан у различитим публикацијама, поводом значајних годишњица и јубилеја. У прилог томе су и ове речи и реченице, којима од заборава отржемо знаменитог професора, председника Српског географског друштва, директора Географског института Јован Цвијић, управника Географског факултета, редовног члана Научног друштва Србије, писца научних монографија, уџбеника, научних и стручних радова, учесника бројних научних скупова, истраживача који је боравио у бројним географским институцијама широм Европе и доносио нова знања, нове истраживачке методе. Писана реч о нашем професору обимна је и разноврсна. Овом приликом указујемо на то.

Кључне речи: Душан Дукић, стогодишњица рођења, Географски факултет, Географски институт, професор, научник, уџбеници, монографије

¹ geofiz40@gmail.com (аутор за кореспонденцију)

Предговор

Душан Дукић је рођен 20. јула 1923. године у селу Моравци, недалеко од Љига. Отац Жарко је био свештеник, а мајка Драгиња домаћица. По доласку у Београд, Душан се уписао у Другу државну мушку реалну гимназију, у којој је матурирао 18. јуна 1941. године. Ратне године су му омеле редовно школовање, те је студије географије, са просечном оценом 9,92, завршио 14. фебруара 1950. године, одбравши дипломски рад под насловом Водостање на Ибру, са оценом 10. Дипломски рад је, у нешто допуњеном облику, 1951. године, публикован у првој књизи Зборника радова Географског института Српске академије наука. Душан Дукић је био стипендиста и асистент Географског института од 1950. до 1956. године. Пре пријаве докторске дисертације публиковао осам научних радова. Докторску дисертацију, под насловом Сава – потамолошка студија, одбранио је 12. априла 1956. године у Српској академији наука, како је то било по тадашњим правилима.

Сл. 1. Професор др Душан Дукић у својој радној соби

Докторска дисертација Душана Дукића је, годину дана касније, штампана у издањима Српске академије наука и до данас остала јединствена те врсте, тог обима, садржаја, метода примењених у потамологији, обиљу података, научном и апликативном значају. По одбрани докторске дисертације, Душан Дукић је иза-

бран за научног сарадника Географског института САНУ. Пошто је прешао на Природно-математички факултет Универзитета у Београду, на истом је током времена биран у сва наставничка звања (доцент 1958., ванредни професор 1963., редовни професор 1970.). Студентима географије и постдипломцима, предавао је физичку географију, климатологију, хидрологију, аерокосмичке методе.

Професор Душан Дукић је током радног века обављао разне функције на Географском факултету, Природно-математичком факултету, Српском географском друштву, Универзитету у Београду, Институту Јован Цвијић Српске академије наука и уметности, Научном друштву Србије, Савезу географских друштава Југославије, Комисији за међународну хидролошку деценију, Међународној географској унији и Удружењу за заштиту вода. Неколико година је био уредник Зборника радова Географског факултета Универзитета у Београду и успешно сарађивао са бројним ауторима. Научно се усавршавао у Русији, Пољској и Француској. Са рефератима је учествовао на Међународним географским конгресима у Монреалу, 1972. године и Москви, 1976. године. Написао је значајан број универзитетских и средњошколских уџбеника, научних монографија, научно-популарних књига, научних и стручних радова, елабората за оперативу, приказа савремене домаће и стране географске литературе и лексикографских одредница. Радови су му публиковани у земљи и иностранству, тј. у Бугарској, Русији, Румунији, Немачкој, Великој Британији и Француској. Убраја се у наше најцитираније географе, јер научне истине, које је у радовима износио, имају трајну вредност. Награђиван је и одликован више пута. Медаљу Јована Цвијића, Српског географског друштва, добио је 1979. године.

Увек беспрекорно одевен, уредан, тачан, срдачан, великодушан, висок и наочит, био је прототип универзитетског господина професора. Више година седео сам и радио у истом кабинету са професором Душаном Дукићем. Тада смо често и пуно разговарали, планирали теренски рад. Путовали смо кроз Ђердапску клисуру до Кладова, ушћа Тимока у Дунав и Неготина. У Зајечарској Подружници Српског географског друштва држали смо предавања. Посетили смо археолошке локалитете Феликс Ромујијану, Тимакиминус или Равно, као и Бараницу. Прогледали смо кроз Калну и Темску, на путу до Пирота, а из овог отишли у Софију, ради сусрета са тамошњим професором хидрологије Петром Пенчевим. Неколико година, по завршетку јунског испитног рока, професора Душана Дукића сам возио у село Катући, недалеко од Ивањице. Са кофером пуним књига и обавезном писаћом машином, остајао је у домаћинству породице Костић, до средине септембра, када сам га враћао у Београд, ради испита. У одмору и раду, под великом липом, у пространом дворишту, уз љубазне домаћине, који су га прихватили као најближег рођака, оставио је дубоке и трајне успомене, јер им се приближио на најбољи људски начин. Дом професора Душана Дукића, у улици Џорџа Вашингтона број 16 у Београду, био је за њега свет у малом, микрокосмос, испуњен књигама јединствене географске библиотеке, љубављу супруге Данице и кћерки Снежана и Весне. Професор Душан Дукић је умро у Београду 18. јануара 2013. године.

Прилози о нашем професору

За живота професора Душана Дукића, као и после његове смрти, неколико његових студената, магистраната и доктораната, касније колега на Географском

факултету и у Географском институту Јован Цвијић, писало је о свом професору, ментору и сараднику. Прилози су објављивани у различитим књигама и часописима, поводом одговарајућих годишњица и свечаности. Од неких од њих деле нас четири деценије, али успомена на уваженог професора траје. Овом приликом, када се навршава сто година од рођења, и десет година од смрти, познатог професора, настојимо да старије генерације географа подсетимо на живот и стваралаштво нашег професора и познаника, а млађима дочарамо обимно и по тематици широко научно и наставничко стваралаштво професора Душана Дукића, анализирано и приказивано у бројним радовима, штампаним у више институција. Ово и због тога, што се професор Душан Дукић, убраја у ред наших често помињаних и цитираних научника, не само у Србији и некадашњој Југославији већ и знатно шире.

Јубилеји Природно-математичког факултета

Године 1980. објављена је обимна књига (774 стране), под насловом Тридесет година Природно-математичког факултета Универзитета у Београду с освртом на развитак наставе природних и математичких наука у Београду. Уредник књиге био је академик, хемичар, професор др Драгомир Виторовић. На првим страницама књиге указано је да је Природно-математички факултет основан 1947. године, издвајањем из Филозофског факултета Универзитета у Београду. Једанаесту групу новоствореног факултета чинила је географија, на којој је, десет година по оснивању, Душан Дукић изабран за доцента за предмет Физичка географија, и ту радио до одласка у пензију 2005. године.

На странама 566-567 књиге о Природно-математичком факултету, о професору Душану Дукићу, поред осталог, написано је и следеће: „Био је хонорарни асистент за физичку географију ПМФ у Београду 1950-1953. Изабран је на ПМФ у Београду за доцента 1958, за ванредног професора 1963. и за редовног професора 1970. Предавао је физичку географију и хидрологију са климатологијом; на постдипломским студијама потамологију, хидролошке прогнозе и хидрографско дешифровање аерофотоснимака. На ПМФ у Приштини предавао је хидрологију са климатологијом, а на постдипломским студијама Архитектонског факултета Универзитета у Београду, климу и воде у просторном планирању (објављена предавања у облику скрипта, 1965) и на Архитектонско-урбанистичком факултету у Сарајеву – природно-географске основе просторног уређења. Био је на усавршавању у Француској 1962. и 1966/67. и на студијским боравцима у Пољској 1964, у СССР 1970. и 1973. У иностранству је посетио 22 географске и хидролошке институције.” Констатовано је да је до штампања књиге посвећене Природно-математичком факултету Универзитета у Београду, на научним и стручним скуповима у земљи и иностранству, професор Душан Дукић, поднео 24 реферата, публиковао 82 научна рада, од којих 16 у страним часописима, 24 научно-стручна рада, међу којима се истичу књиге Наше реке и Индија, али и четири обимне научне монографије, међу којима се истичу оне под насловима Сава - потамолошка студија, Воде СР Србије, О саобраћају и пловидбеним приликама на рекама и каналима црноморског слива у ФНР Југославији, односно, Водни ресурси Европе и начин њиховог комплексног искоришћавања (штампано у Москви 1977. године у коауторству са Марк Исаковичем Љвовичем).

Године 1987. обележена је нова, четрдесета, годишњица Природно-математичког факултета Универзитета у Београду и тим поводом објављена књига на 400 страна, под насловом 40 година Природно-математичког факултета у Београду. Уредник публикације био је академик, професор физичке хемије, др Слободан Рибникар. На странама 368-369, публикован је пригодан текст о професору Душану Дукићу. Поред осталог, истакнуто је да му је основно научно опредељење била потамологија – наука о рекама. У вези са тим, по позиву је држао предавања на Географском факултету Московског државног универзитета и то у шест боравака по 15 до 30 дана, а у Географском институту Академије наука Совјетског Савеза, два пута по десет дана. Са предавањима је наступао у Економском институту у Казахстану и Лимнолошком институту у Листвјанки, на Бајкалском језеру. „За 30 година наставничког рада на ПМФ је развио географски правац у хидрологији – хидрогеографију. На ПМФ је обављао дужности шефа Катедре за географију, декана Одсека за географију и просторно планирање, управника Географског института, председника Комисије за кадрове итд. Био је директор Географског института Јован Цвијић САНУ (4 године), председник Српског географског друштва (у више мандата), потпредседник и председник Националног комитета за географију СФРЈ (8 година), председник Удружења за технологију воде (8 година) и председник њеног Издавачког савета (8 година), председник Комисије за заштиту вода.” Констатовано је и то да је професор Душан Дукић био почасни члан Географског друштва СССР, Географског друштва Македоније и Удружења за технологију воде, као и редовни члан Научног друштва Србије. Одликован је Орденом рада са златним венцем.

Гласник посвећен професору Душану Дукићу

На Годишњој конференцији Српског географског друштва, која је одржана 26. јануара 1983. године, донета је одлука да се, поводом шездесетогодишњице живота, Гласник СГД, свеска LXIII, број 2 за 1983. годину, посвети професору Душану Дукићу, вишегодишњем секретару, потпредседнику и председнику Друштва, аутору који је на страницама публикација Друштва, током 35 година, објавио 43 рада, међу којима су и две монографије, уз 101 рецензију и хронику. Прилог под насловом Проф. др Душан Дукић и поднасловом Поводом шездесетогодишњице живота, као коаутори, написали су: Душан Гавриловић, Љиљана Гавриловић, Радомир Илић, Драгољуб Лабус, Даница Маркоска, Иво Нојина, Драгутин Петровић, Јован Петровић, Томислав Ракићевић, Стеван М. Станковић, Живадин Степановић, Павле Томић, Миленко Тешић и Јосип Риђановић. Били су то најпре студенти, магистранти и докторанти, а затим сарадници професора Душана Дукића, које је, сваког понаособ, задужио на себи својствен начин. Речима и реченицама поште и пијетета, поменути аутори, вратили су му део онога шта им је дао. Рад је штампан на странама 3 до 20. Уз препознатљиви фото портрет професора Душана Дукића, има резиме на француском језику (Prof. Dr. Dušan Đukić – A l’occasion de son soixantième anniversaire).

У уводном делу, студиозног прилога, уз биографске податке, дат је осврт на значај професора Душана Дукића за унапређење наше географске науке и наставе. Истакнуто је да је, настављајући рад својих претходника у домену хидрологије, посебно потамологије - науке о рекама, унео нов приступ у проучавању водених

токова, тј. копнених вода... „које он разматра као компоненту и интегрални производ географске средине у којој се они налазе. Ранија искључиво физичкогеографска проучавања природе речних сливова проширена су и на разнолике антропогене упливе на водни режим, водни биланс и квалитет речне воде. Тиме је Душан Дукић дао велики допринос у развоју хидрогеографије антропогеног правца у нас, што потврђује двадесетак његових радова из домена снабдевања водом и заштите вода од загађивања.” Прилог о професору Душану Дукићу, публикован на страницама Гласника, садржи списак објављених радова и то: монографије (4), радови на страним језицима (18), радови о водном режиму река и искоришћавању њихових вода (33), снабдевање водом и заштита вода од загађивања (13), различити пригодни радови (10), мањи научни прилози (10), универзитетски уџбеници (6), средњошколски уџбеници (4), научно-популарне монографије (3), научно-стручни радови (13), научно-популарни радови (21).

Душан Дукић у књизи Педагошка пракса

Године 1999., писац ових редова представио је професора Душана Дукића у књизи Педагошка пракса, коју је објавио Просветни преглед из Београда. Прилог о професору Душану Дукићу, под насловом Јубилеј обележен књигом, штампан је на странама 125-126 и илустрован његовом фотографијом. Реч је о јубилеју поводом 60 година живота и 35 година научног стваралаштва професора Душана Дукића, коме је Српско географско друштво посветило један број Гласника и организовало пригодну свечаност. Познат у научној јавности као водећи географ, хидролог, на себе је скренуо пажњу 1957. године, када се из штампе појавила његова монографија о реци Сави, и до наших дана јединствена по концепцији, документованости, илустрованости и логично компонованом садржају.

У наставку текста исписане су следеће реченице: „Бавећи се научно-истраживачким радом у Одсеку за географске науке Природно-математичког факултета Универзитета у Београду, професор Дукић је познат и признат и као изванредан предавач. Своја предавања редовно обогаћује новим садржајима. Први је почео да примењује аерокосмичке методе у географским проучавањима и да са њима упознаје редовне студенте и постдипломце. Богато научно и наставничко искуство лако и једноставно, често са много одушевљења, преноси млађима. Уосталом, професор Дукић с радошћу истиче, да је његов први асистент, др Томислав Ракићевић, данас редовни професор универзитета, други, др Стеван М. Станковић, ванредни професор, трећи, др Љиљана Гавриловић, доцент, што казује да је професор Дукић успешно школовао своје наследнике. На страницама Гласника сви они писали су о свом професору с љубављу. Шест деценија живота професора Дукића јубилеј је пун садржајног и стваралачког рада. Чини се да му се радују све генерације студената који су имали то задовољство да слушају предавања овог врсног педагога и да пред њим полажу испите. Топлом речи, саветом, књигом из своје библиотеке, Душан Дукић је увек многим био од изузетне помоћи. Јубилеј обележен књигом остаје за нама. Професор Дукић обавља нове дужности и завршава друго издање универзитетског уџбеника Хидрологија. Ускоро ће се у књижарама и библиотекама још једном срести са онима који од њега желе да науче географију, посебно хидрологију.

Монографија о нашем професору

Географски институт Јован Цвијић Српске академије наука и уметности, чије је директор професор Душан Дукић био од 1979. до 1983. године, на посебан начин се одужио свом руководиоцу. Реч је о књизи под насловом Душан Дукић 55 година научног рада и 80 година живота, која је штампана као институтско 58. посебно издање, 2003. године у Београду, у редакцији др Милана Бурсаћа, тада научног саветника. Књига има 108 страна и одликује се богатим садржајем који се односи на живот и свеукупно стваралаштво професора Душана Дукића. Из богатог садржаја издвајамо наслове основних целина: Предговор, Биографија, Списак објављених радова (Монографије, Радови на страним језицима, Водни режим река и искоришћавање њихових вода, Снабдевање водом и заштита вода од загађивања, Клима и животна средина, Аерофотографија и космичка фотографија у географским проучавањима, Различити и пригодни радови, Мањи научни прилози, Универзитетски уџбеници, Средњошколски уџбеници, Научно-популарне монографије, Научно-стручни радови, Научно-популарни радови, Чланци у енциклопедијама, Остали радови). У наставку су предочени следећи наслови: Рецензенти о научним радовима проф. др Душана Дукића, Радови проф. др Душана Дукића у иностраној географско-хидролошкој литератури, Предлог за избор проф. Душана Дукића за дописног члана Српске академије наука и уметности, О професору Душану Дукићу његови ученици, Дипломе и друга признања проф. Душану Дукићу за научни рад, Кореспонденција и Резиме на енглеском језику.

У Предговору књиге, др Милан Бурсаћ, директор Географског института Јован Цвијић, поред осталог, написао је и следеће: „Од Цвијићевих ученика и сарадника (П. Вујевић) Душан Дукић је имао шта да научи. Знање је стицао и из географских публикација на руском језику, мање из књига на француском и немачком језику. Мада запослен у Југословенском речном бродарству и плови на Сави и Дунаву, својски се трудио и за 2,5 године дипломирао са просечном оценом 9,92 (15. фебруар 1950). За написани и одбрањени дипломски рад добио је оцену 10. Његов дипломски рад је објављен у Зборнику радова Географског института САНУ, књ. 1, стр. 37-84 под насловом Густина речне мреже у сливу Ибра и режим Ибра, Београд, 1951, године. На страницама Гласника Српског географског друштва Д. Дукић се појављује први пут 1948. године са приказом рада Л. А. Вардањанца О постанку језера Севан (св. 28, бр. 2). По резултатима рада Д. Дукић је постао познат и ван граница наше земље. Од одласка у пензију објавио је 23 рада, а укупан опус његових радова обухвата 842 ауторска табака, односно 518 штампарских табака.”

Академици Милисав Лутовац, географ, Петар Стевановић, геолог, и Татомир Анђелић, математичар и астроном, су 6. септембра 1985. године Српској академији наука и уметности упутили писани Предлог за избор професора Душана Дукића за дописног члана наведене институције. На првој страни Предлога, написано је следеће: „Професор др Душан Дукић је својим 30-годишњим радом у проучавању вода Југославије постигао велике научне успехе, познате у нашој земљи и многим иностранним. Као водећи географ – хидролог у Југославији својим научним радовима одлучно утиче на даљи развој потамологије (наука о рекама). Дугогодишњим научно-наставним радом на последипломским студијама смера Хидрологија река образовао је нови профил потамолога уобличавајући постепено своју хидро-

графску школу, познату и ван наше земље. За такву делатност добио је више домаћих и иностраних научних признања, а стекао је углед вредног научника, спремног да се прихвати сваког задатка из своје струке. То је делимично показао у дугогодишњој сарадњи са САНУ.” Предлог Српској академији наука и уметности садржи анализу научног рада професора Душана Дукића, приказ његових научних монографија, анализу радова на страним језицима, осврт на значај истраживања водног режима наших река и језера и искоришћавања њихових вода, примере снабдевања водом и заштите воде од загађивања, приказ радова о клими и животној средини, односно, аерофотографији и космичкој фотографији од значаја за географска проучавања, приказ осталих радова, посебно универзитетских уџбеника. Реч је и о доприносу професора Душана Дукића развоју хидрологије, посебно, потамологије, дешифровању аерофото и космичких снимака, формирању младих научних кадрова, организацији географске науке и сарадњи са Српском академијом наука и уметности.

Завршни одељак књиге под насловом О професору Душану Дукићу, написали су његови ученици и сарадници др Душан Гавриловић (Професор др Душан Дукић – физички географ), др Стеван Станковић (Мој професор Душан Дукић), др Миленко Тешић (Душан Дукић – велики патриота и хуманиста), др Томислав Младеновић (Неуморни професор др Душан Дукић), др Милан Бурсаћ (Господин професор Душан Дукић), др Љиљана Гавриловић (Мој професор Душан Дукић) и др Верка Јовановић (Професор др Душан Дукић – посвећеност географској науци и својим сарадницима). Из пригодних текстова Дукићевих ученика, цитирамо по неколико реченица.

Др Душан Гавриловић пише да му није била намера да анализира радове свог професора, којих је више стотина, већ само да укаже да је „Све почело његовим радом у речном бродарству одмах после Другог светског рата. Краће време је пловио Савом и Дунавом чак до Пасауа у Немачкој. Са брода одлази на Географску групу Природно-математичког факултета у Београду где дипломирао 1950. године, тј. како нека кратка епизода у животу може да има трајне последице. Судбину је запечатити када је одбранио докторску дисертацију Сава – потамолошка студија.”

Др Стеван Станковић, писац овог прилога, истиче да је више пута писао о професору Душану Дукићу. Цитирамо неколико реченица: „Када сам за штампу припремио књигу Путевима Југославије, посветио сам је професору Душану Дукићу. На корицама књиге сам написао Професору др Душану Дукићу, за све што ми је дао, а дао ми је много. Како време одмиче све јасније схватам колико, и како, су на мене утицале идеје, речи, реченице, похвале и критике професора Душана Дукића. Само уз његову несебичну помоћ урадио сам докторску дисертацију, написао неколико књига и чланака. Захвалност за све то изражавао сам му, и сада изражавам, читањем његових монографија, уџбеника, научних и стручних радова, из којих црпем инспирацију за даљи рад.” Посебан нагласак стављен је на познате књиге професора Душана Дукића. Закључено је да су „Универзитетски уџбеници професора Душана Дукића Климатологија и Хидрологија копна, уз неколико значајних научно-популарних књига (Наше реке) и научних монографија (Сава - потамолошка студија, Воде СР Србије) оставштину за будућност хидрологије и географије, извор знања за све оне који изучавају географске особености простора, који се без климе и воде не може целовито сагледати. Због тога ћемо од књига

професора Душана Дукића полазити и њима се враћати, јер подучавају, подстичу и инспиришу на нова прегнућа, на стрпљивост и радиност, јер је и он такав, радан и добронамеран, увек и свуда спреман да помогне.”

Др Миленко Тешић, Дукићев познаник из студентских дана, касније високи поморски официр, капетан бојног брода, географ по основном образовању, професор Поморске војне академије у Сплиту, коме је професор Душан Дукић био у Комисији за одбрану докторске дисертације, поред осталог, искрено и са пуно поштовања, поред осталог, написао је и следеће: „Био је студент старији годину, можда и две од мене. Али знали смо се. Носио је морнарску блузу што ме је као припадника Југословенске ратне морнарице одмах привукло. Сазнао сам да је био у речној пловидби, да је био партизан, уз то да је одличан студент; управо је завршио студије само са три године студирања. Од тада почиње наше пријатељство које ни данас није престало. Дукић се брзо пењао наставничким лествицама. Како и не би када му ништа није стајало на путу. Људи су ценили његову стручност која је била неоспорна, али и његову блискост сваком сараднику, чак сваком студенту који је то заслужио својим радом и односом према ближњима. Једноставно, људи су га волели и ценили...Дукић је достојан наследник наших великана у географији, пре свега Јована Цвијића, али и Боре Милојевића, Војислава Радовановића, Петра Јовановића, Симе Милојевића и других.”

Др Томислав Младеновић, географ, геодетски потпуковник, докторант професора Душана Дукића, изразио је велико задовољство што му се пружила прилика да напише нека своја запажања о животу и раду врсног научника и професора, јер му је захвалан зато што је студирао, магистрирао и докторирао на Географском факултету Универзитета у Београду, увек под менторством професора Душана Дукића. „Човек ведра духа, професор др Душан Дукић је активно сарађивао са новоформираним Активом војних географа и са Катедром Војне географије на Вишој војној академији (ВВА). Са ВВА путовао је са слушаоцима и наставним особљем широм СФРЈ на стручним путовањима. Њему су та путовања користила да боље упозна наше реке, језера и друге водне објекте и начини стотинак снимака, стварајући на тај начин богату специјалистичку фототеку. Имао сам прилике да и ја путујем неколико година са њим и снимим интересантне хидрообјекте за њихову даљу научну обраду. На терену, због умора, знали смо да посустанемо, тада је наступао професор Душан Дукић са својим духовитим шалама, вицецима и неким новим стручним објашњењима о терену преко којег смо пролазили. Тако нас је враћао у стварност...Професор Душан Дукић је један од иницијатора организовања Првог југословенског саветовања Вода и општенародна одбрана – снабдевање водом у рату и другим ванредним приликама одржаном 1975. године у Батајници. Дукић је био потпредседник и поднео је један од главних реферата – Хидролошке области и начини истраживања налазишта воде у миру и рату.”

Др Милан Бурсаћ, извесно време директор Географског института Јован Цвијић, студент и сарадник професора Душана Дукића, је истакао да је овај господин професор уважавао млађе колеге, трудио се да разуме њихове жеље и проблеме, увек спреман на разговор и помоћ за унапређење знања и запошљавања. Због тога је био веома поштован од широког круга млађих колега. Био је господин професор у правом смислу те речи. „Професор Душан Дукић је за мене господин професор

скоро 40 година, јер је то својим односом према мени и мојим блиским колегама много пута показао.

Др Љиљана Гавриловић, као асистент професора Душана Дукића, на предмету Хидрологија, затим као ванредни и редовни професор на овом предмету, била је директан наследник свог професора. У првим реченицама посвећеним професору Душану Дукућу констатује да у географији нема универзитетског професора који је, попут Душана Дукића, оставио иза себе више својих ученика, чијим је радом и стручним усавршавањем успешно руководио, од асистентског до професорског звања. „Велики догађај за мене, пише др Љиљана Гавриловић, било је писање првог заједничког научног рада са професором Дукићем. То је био реферат за један симпозијум у Суботици, у организацији Удружења за технологију воде. Професор је желео да прво чује моје идеје и моју концепцију, потом је изложио своје мишљење о томе. Слушајући га, чинило ми се да у његовим речима има пуно критике и да ће мало тога што сам рекла бити прихваћено. И таман сам поверовала да је велики посао завршен, а професор ми рече: Ове наше резултате ти ћеш изложити на скупу и припреми се за то. Ово ми је пало теже него на међународном хидролошком симпозијуму, зато што је сада требало да говорим не само у своје, него и у професорово име. Да ли ће он бити задовољан? Хоћу ли истаћи оно што је он истакао? Тек када ми је после излагања рекао да је било одлично могла сам да одахнем.”

Др Верка Јовановић, професор Универзитета Мегатренд, некадашња сарадница професора Душана Дукућа, пише да су његова предавања била беспрекорно припремљена, садржајна и увек разумљива. Сувишних речи није било, јер је инсистирао на чистоћи књижевног језика у географској науци. То је примењивао у својим радовима, те му зато дугујемо велику захвалност. „Професор Дукић је својим делима оставио печат у географији. Као и други умни ствараоци то трајање је утемељио и путем писане речи. Његови уџбеници, на пример, Хидрологија копна, Климатологија са основама метеорологије, су богат извор сазнања за многе генерације студената и свих корисника. Садржај и чињенице су забележене на најбољи начин, коришћењем богатог знања, изношењем најразличитијих примера, табела, формула, скица, графикона. Поменути вредности су резултат изузетног познавања суштине низа физичко-географских дисциплина. Снага његовог примера и високих научних стандарда, које је поштовао, допринели су развоју географије, најпре физичке и у највећој мери њених дисциплина хидрологије и климатологије. С правом се може рећи да је мало географа са таквим ауторитетом у Југославији који су, као професор Дукић, својим радом значајно обогатили географску науку. Као узор многих генерација ученика, предано се посветио науци и уједно афирмацији најближих сарадника млађе генерације.”

Књига садржи прилог новинара Богдана Ибрајтера посвећен професору Душану Дукућу, сараднику дневног листа Политика, на чијим је странама, у рубрици Да ли знате? објавио стотине драгоцених прилога. У наставку су одштампани факсимили диплома и других признања која је професор Дукић добио у земљи и иностранству (Америчко географско друштво, Географско друштво СР Македоније, Научно друштво Србије, диплома почасног члана Географског друштва СССР, Медаља Јован Цвијић, спомен плакета Скупштине града Београда, признање Природно-математичког факултета из Београда, Орден рада са златним венцем, Орден рада са

црвеном заставом. На 13 страна је објављен део преписке професора Душана Дукића са колегама из неколико земаља. Књига има резиме на енглеском језику.

Душан Дукић у књизи Миленка Тешића

Из 2006. године потиче, лепо одштампана и по садржају интересантна књига др Миленка Тешића – Мисли, пословице белешке (Издавач Ла Пресинг из Лазареваца, страна 362). У делу књиге који носи наслов Размишљања, на странама 258-259, објављен је, несвакидашњи, искрен и топао, књижевно интониран текст под насловом Мој друг Душко, посвећен другу, колеги и пријатељу, тј. Миленковом и нашем професору Душану Дукићу. Прве реченице, гласе: „Морам одмах да се похвалим. Мој друг Душко Дукић је редак човек по својим моралним и по својим стручно-научним доприносима. На Географску групу Природно-математичког факултета уписао сам се 1949, а он је већ 1950. године дипломирао на истој групи и то само за две и по године, а са просечном оценом 9,90. Прави феномен. Брзо сам га открио, као веома скромног, бледуњавог и мршаваг момка који је стално носио морнарску блузу. Упознали смо се и до сада никада нисмо прекидали пријатељство. Током лета, када је Миленко Тешић радио у Сплиту, Душан Дукић је долазио у Бол на Брачу, где су се интензивно дружили. Наравно, пише Миленко Тешић, нисам био једини пријатељ Дукићев. У његов дом долазиле су бројне колеге, посебно млади људи, понекад и студенти, јер су га поштовали и волели.

У наставку приче о другу, пријатељу и сараднику, Миленко Тешић, дочарава његово кретање у служби. Истиче да је био асистент и научни сарадник до 1958. године, када је прешао на Природно-математички факултет на Катедру га географију, да би постао доцент за физичку географију и као веома вредан предавао хидрологију са климатологијом и дешифровање аерофотоснимака. Истиче да је код професора Душана Дукића дипломирало више од 90 студената, магистрирало 30 и докторирало 35. „Тридесетак пута је био у Совјетском Савезу, где је успешно представљао нашу географију. Објавио је око 150 научних радова, 35 научно-популарних и близу 300 одредница у Енциклопедији Југославији. Написао је више научних и популарних студија, а издвојио бих посебно студију Реке Србије. Од универзитетских уџбеника истичу се Општа хидрологија (1962), Климатологија са основама метеорологије и Хидрологија копна. Ти уџбеници су и данас актуелни на факултету, а и у свету су добили висока признања.”

Дружење Миленка Тешића са Душаном Дукићем, било је најпре стручно и научно, да би временом прерасло у искрено пријатељство. Миленко Тешић истиче да га је професор Душан Дукић на посебан начин задужио када га је предложио за професора тек формираног универзитета при ЈНА. Уз то, допринео је школовању неких официра на Катедри географије и развио добру сарадњу са Војно-географским институтом у Београду, где је основана посебна секција Српског географског друштва. После преласка Миленка Тешића, из Сплита у Београд, сарадња два врсна географа се интензивирала. Капетану бојног брода, „Као стручњаку за географију мора поверио ми је да у оквиру његовог предмета Хидрологија три године предајем океанографију на факултету. Био ми је рецензент Географије мора коју сам својевремено писао после распада Југославије. На несрећу због недовољне заинтересованости, није видела светло дана. Водио сам га код себе у село Звиздар код Уба. Упознао је моје сељаке. Често ме питају – кад ћеш довести

Душка. Увек сам се питао како се одужити Душку за велику помоћ коју је пружио у школовању официра ЈНА и ЈРМ. Његова помоћ Центру високих школа била је непроцењива. Путовао је с Ратном школом по Југославији. Да закључим, истиче Миленко Тешић, судбина ми је била благонаклона што сам упознао Душка Дукића, мог пријатеља и у нашим старим данима. Објица имамо преко 80 година.”

Професор из енциклопедије

Године 2008. Завод за уџбенике из Београда, објавио је Енциклопедију српског народа. Иста има 1.278 страна, на којима је представљено 7.836 лексикографских одредница, илустрованих са 1.548 прилога. На страни 320, одштампана је одредница Дукић Душан, која гласи: Дукић Душан (Моравци, Љиг, 1923) географ, универзитетски проф. Проучава област хидрологије. Био је председник Српског географског друштва, члан је Научног друштва Србије и почасни члан више иностраних географских друштава. Дела: Сава – потамолошка студија, *Les régimes fluviaux en Yougoslavie*, Воде СР Србије, Награде: Орден рада са златним венцем, Орден рада са црвеном заставом и Медаља Јован Цвијић.

Професор племените душе

У популарно научном зборнику Српског географског друштва, Земља и људи, свеска 63 за 2013. годину, на странама од 11 до 16, објављен је прилог под насловом Др Душан Дукић – професор племените душе (20. VI 1923 - 18. I 2013). Као писац наведеног прилога истакао сам да је почетком године географија изгубила једног од најпознатијих географа и научника, др Душана Дукића, који је генерацијама студената предавао хидрологију, климатологију и дешифровање аерофото снимака. Комеморативни скуп одржан је на Географском факултету 28. фебруара у присуству породице, асистената и наставника Географског факултета, представника Географског института Јован Цвијић, савременика и поштовалаца уваженог професора. Топле речи захвалности, исказане на комеморацији, биле су искрене и истините. На најбољи могући начин одужили смо се свом узору, човеку и професору, господину лепих манира и племените душе. Ово због тога што је увек и свуда био спреман да помогне, да саслуша, да саветује, поучи и охрабри, што потиче из патријархалне, свештеничке, породице у којој је рођен.

После неколико реченица о школовању, одбрани докторске дисертације, напредовању у служби, боравку у више географских институција у иностранству, речима и бројкама је приказан обиман публицистички рад професора Душана Дукића. Реч је о научним монографијама (5), радовима на страним језицима (26), водном режиму река и коришћењу њихових вода (46), водоснабдевању и заштити вода (25), клими и животној средини (9), аерофотографији (8), пригодним чланцима (19), мањим научним прилозима (10), универзитетским уџбеницима (7), средњошколским уџбеницима (9), научно-популарним књигама (3), стручним и научно-популарним радовима (48) и значајном броју лексикографских одредница у неколико енциклопедија. Најважнији радови представљени су пуним насловима и бројем штампаних страна. То су: О саобраћајним приликама на рекама и каналима Црноморског слива у ФНР Југославији 66, Сава – потамолошка студија 169, Наше реке 240, *Save – Étude potamologique* 169, Водные ресурси Европи и пути их

совместного использования 70, Воде Србије 137, Реке Србије (са Љ. Гавриловић) 220, Густина речне мреже у сливу Ибра 47, Амплитуде екстремних водостаја на рекама и језерима ФНР Југославије 45, Хидросистем Дунав-Тиса-Дунав 20, Прилог регионалном познавању речних режима у Југославији 19, Водни биланс Југославије 21, Режим Колубаре 53, Режим река у красу Југославије 16, Реке Београда и његове околине 15, Дунав – хидрографске особине и саобраћајни значај 57, Кратко упутство за проучавање река 60, Загађеност река и језера у Југославији 25, Три котлине средњег Унца 57, Вода и општенародна одбрана 23, Воде и водопри-вредни проблеми 29, Пловидба Ђердапом некад и сад 17, Стање и проблеми водо-снабдевања градова у Југославији на примеру 57 насеља 26, Хидрографске особине Источне Србије 71, Аерофотографија у хидролошком проучавању река и језера 19, Живот и рад Јована Цвијића 11, Заштита природе (три издања, са Миленком Тешићем и Стеваном М. Станковићем) 180, Хидрологија копна 498, Хидрологија (са Љиљаном Гавриловић) 386, Климатски услови као категорија просторног планирања 103, Општа хидрологија 253, Основи метеорологије и климатологије 148, Климатологија са основама метеорологије 254, Климатологија (четири издања) 382, Особине ветрова у северној Бачкој 15, Животна средина Београда 21, Основи опште географије (са Владимиром Ђурићем) 199, Географија за први и други разред средњег образовања (четири издања са Томиславом Ракићевићем) 212, Географија за трећи разред средњег образовања (пет издања са Томиславом Ракићевићем) 144, Географија за четврти разред усмереног образовања (са Томиславом Ракићевићем) 165, Географија за први разред гимназије (девет издања са Томиславом Ракићевићем) 222 стране.

Истрајни сарадник часописа Земља и људи

Професор Душан Дукић је радо и често писао за часопис Земља и људи, на чијим је страницама објавио 33 прилога, из којих су читаоци овог научно-популарног зборника сазнавали много тога из географије и хидрологије и упознавали широка пространства наша планете, јер је професор Душан Дукић често путовао и доносио нова сазнања. Тиме се на посебан начин одужио Стевану Вујадиновићу, средњошколском професору географије, који је 47 година уређивао часопис Земља и људи, негујући коректне и конструктивне односе са својим сарадницима. Први рад у часопису Земља и људи, професор Дукић је објавио 1955. године (Планински ледници и њихово географско распрострањење), а последњи 2005. године Чудесна имена неких река у Руској Федерацији. За несребичан и плодонсан рад више пута је наглашаван и одликован. Поред осталог, био је један од иницијатора оснивања Музеја Јована Цвијића у Београду.

Годишњица Географског факултета

Године 2013. Географски факултет Универзитета у Београду, обележио је 120-ту годишњицу постојања. Био је то повод да се подсетимо Јована Цвијића и 1893. године, када је као млади доктор наука из Беча дошао у Београд и при Великој школи основао Географски завод. Јубилеј Географског факултета, поред седнице, која је одржана у Свечаној сали Ректората Универзитета у Београду, обележен је изванредно лепо уређеном, документованом и одштампаном монографијом, великог формата, која има 415 страна. У делу монографије, под називом Катедре и

биографије, у оквиру Катедре за физичку географију, поред осталих, на странама 60-61, представљен је и професор Душан Дукић. Констатовано је да је студентима географије и просторног планирања предавао неколико предмета, да је био управник Одсека за географске науке и шеф Катедре за физичку географију. Основао је Лабораторију аерометода и јасно се исказивао као изванредан познавалац хидрологије, посебно, комплексног географског приступа, хидрографским објектима, уневши у науку нову јединицу – специфични интензитет падавина, која је означена као специфична издашност атмосфере, што је уз метод графичке анализе водног режима река, била новина у науци. Поред основног текста, представљено је 19 одабраних радова, монографија и уџбеника професора Душана Дукића и то: Наше реке, Сава – потамолошка студија, Општа хидрологија, Основи метеорологије и климатологије, *Régimes des rivières dans le karst de Yougoslavie et l'utilisation de leurs forces hydrologiques*, Метод графичке анализе речних режима, *Les régimes fluviaux en Yougoslavie*, Хидрографске особине Источне Србије, Дунав – хидрографске особине и саобраћајни значај, Климатологија, Воде СР Србије, Географија за трећи разред усмереног образовања (са Т. Ракићевићем), Географија за четврти разред усмереног образовања (са Т. Ракићевићем), Перспективе у коришћењу и заштити површинских водних ресурса Југославије, Хидрологија копна, Географија за први разред гимназије, Водни биланс СР Југославије (са Љ. Гавриловић), Реке Србије (са Љ. Гавриловић) и Хидрологија (са Љ. Гавриловић).

На страницама Српске енциклопедије

Матица српска из Новог Сада, Српска академија наука и уметности из Београда и Завод за уџбенике из Београда, године 2021. објавили су трећи том, књига два, Српске енциклопедије. Лексикографску одредницу о професору Душану Дукићу, штампаној на једном ступцу, на страни 699, написао сам са посебним задовољством, у жељи да бројним интересентима, за лексикографску публицистику, која има трајну вредност, прикажем свог професора. Одредницу Дукић Душан, преносим у целини: Дукић Душан, географ, универзитетски професор (Моравци код Љига, 20. VII 1923 – Београд, 18. I 2013). Студије географије на Универзитету у Београду завршио је 1950. Тема дипломског рада Водостање на Ибру определила му је даљу професорску и научну каријеру, јер се посветио потамологији, науци о рекама, коју је у нашој земљи подигао на светски ниво. Докторску дисертацију под насловом Сава, потамолошка студија одбранио је 1956. Ова студија остала је најзначајније дело о реци Сави и служи као узор за садашња и будућа потамолошка истраживања наших река. Године 1950. Изабран је за асистента Географског института Српске академије наука. Звање научног сарадника добио је 1956. године. Од 1958. до пензионисања радио је на Географском факултету у Београду, где је биран за доцента (1958), ванредног професора (1963) и редовног професора (1970). Предавао је физичку географију, хидрологију, климатологију и дешифровање аерофотоснимка. Био је на усавршавању у Француској, Пољској и Совјетском Савезу. Два пута (Будимпешта, Москва) реферисао је на светским географским конгресима. Био је предавач на Међународном вишем хидролошком курсу Унеска у Москви. На шест конгреса совјетских географа представљао је нашу земљу.

Професор Душан Дукић је био управник Географског института Прородно-математичког факултета у Београду, директор Географског института Јован Цвијић при САНУ. Обављао је дужности уредника научних издања Српског географског друштва и у више мандата био његов секретар, потпредседник, руководиоца научне секције и председник. Биран је за дописног члана Комисије за међународну хидролошку деценију. Био је редован члан Научног друштва Србије. Његов научни рад био је превасходно усмерен на проблеме из хидрологије, водоснабдевања, режима река, искоришћавање њихових водних снага, проблеме даљинске детекције и климатологије (Амплитуде екстремних водостаја на рекама и језерима ФНР Југославије, Бг. 1959; Воде Србије, Бг. 1977 и Љ. Гавриловић, Водни ресурси СР Србије, њихово искоришћавање и заштита, Бг. 1989). Поред научних радова објављивао је средњошколске и универзитетске уџбенике (Климатологија, Бг. 1977; Хидрологија копна, Бг. 1984) и научно-популарне монографије. Добитник је Медаље Јован Цвијић. Литература: Група аутора, Професор др Душан Дукић, поводом шездесетогодишњице живота, ГСГД, 1983, 63, 2.

Посвета професору Душану Дукићу

У Зборнику радова Географског факултета Универзитета у Београду, свеска 61 за 2013. годину, прилог о професору Душану Дукићу, написала је Љиљана Гавриловић: Прва реченица теркта гласи: „Дана 18. јануара 2013. године преминуо је истакнути научни радник и цењени професор Географског факултета Универзитета у Београду др Душан Дукић.” Био је то омаж професору од интегритета, који је вишеструко задужио нашу науку, посебно хидрологију, а из домена ове, потамологију, науку о рекама. У наставку писане речи констатовано је следеће: „Иако је професор Дукић био свестран физички географ, јер се бавио скоро свим гранама ове науке, он се у свом научно-истраживачком раду највише оријентисао на воде, може се рећи од самог почетка. Одлучујући утицај на то засигурно је имао његов рад у речном бродарству одмах после Другог светског рата, који му је развио велику љубав према реци. Професор Дукић је био зачетник модерне хидрогеографије у Србији и водећи истраживач у тој дисциплини. Увео је шири географски приступ у проучавању копнених вода, које он разматра као компоненту и интегрални производ географске средине у којој се они налазе. Ранија искључиво физичко-географска проучавања природе речних сливова проширена су на разнолике антропографске утицаје на водни режим, водни биланс и квалитет речне воде. Тиме је Душан Дукић дао велики допринос развоју хидрогеографије антропогеног правца код нас, што потврђује већи број његових радова из домена снабдевања водом и заштите вода од загађивања. Знање руског, француског и немачког језика омогућило му је да се усавшава у Екс-Ан-Провансу, Греноблу, Стразбуру и Москви, као и да успостави научне контакте са најпознатијим географима у Европи. Многи његови радови цитирани су и приказивани у страниј географској литератури, због чега је стекао научна признања...Својим делима професор Душан Дукић је оставио неизбрисив печат у географији. Био је радан, врстан педагог, одличан учитељ, цењен и поштован. Био је ведрога духа, поштен и добар човек и веран пријатељ. Таквог ћемо га памтити.”

Међу председницима Српског географског друштва

Књига Српско географско друштво и његови председници (1910-2020), објављена је као 75. Посебно издање, поводом 110-те годишњице најстаријег географског друштва на Балканском полуострву. На 310 страна, писац ових редова, изложио је обиље података и сваког од председника Српског географског друштва, представио под посебним насловом. Реч је о Јовану Цвијићу, Стевану Бошковићу, Павлу Вујевићу, Боривоју Ж. Милојевићу, Милораду Васовићу, Владимиру Ђурићу, Душану Дукићу, Владимиру Маричићу, Душану Гавриловићу, Миловану Рдовановићу, Томиславу Ракићевићу, Јовану Илићу, Стевану М. Станковићу, Павлу Томићу, Марини Тидоровић и Мирку Грчићу. Неки од наведених, били су председници Српског географског друштва у више мандата. Такав је професор Душан Дукић, који је на челу Друштва био од 1975. до 1976. и од 1978. до 1982. године. Прилог о њему, илустрован са две фотографије, је на странама од 241. до 247. Написано је да се међу професорима Географског факултета Универзитета у Београду и председницима Српског географског друштва, низом особености, истицао Душан Дукић, чија, 1957. године, одштампана докторска дисертација Сава - потамолошка студија има 157 + XII страна и представља ССLXXV посебно издање Српске академије наука, односно, 12 књигу Географског института Јован Цвијић.

Душан Дукић се у Српско географско друштво учланио 1948. године, као студент друге године географије и до краја живота у њему био веома активан. У време када је председавао Српском географским друштвом оно је имало 1.268 чланова. Реферисао је на семинарима, учествовао у раду наставног и научног одсека, држао предавања на конгресима. „О Јовану Цвијићу, истакнутим географима, члановима Српског географског друштва, својим професорима, сарадницима и институцијама, у којима је радио, радо и често је писао. И данас се цитирају његови радови: Живот и рад Јована Цвијића, Живот и рад Павла Вујевића, Павле Вујевић и Српско географско друштво, Боривоје Ж. Милојевић, Сима М. Милојевић, Седамдесетогодишњица Српског географског друштва, Развитак географских наука у САНУ, Улога Географског завода у развоју наше науке и њене наставе, Томислав Ракићевић, поводом 60-годишњице живота, Стеван М. Станковић добитник Медаље Јован Цвијић и сл. Биран је за секретара Друштва, био уредник Гласника, руководиоца научне секције, потпредседник у два мандата, председник у два мандата. У часопису Земља и људи објавио је 33 прилога. Посвећен му је Гласник број 2 за 1983. годину...Одан писаној речи, професор Душан Дукић је веома позитивно утицао на издавачку делатност Српског географског друштва. За време његових мандата редовно су штампани Гласник и Земља и људи. Највише књига (бројеви од 41 до 53) објављено је у серији Посебна”

У наставку текста о професору Душану Дукићу, као председнику Српског географског друштва, истакнуто је и следеће: Током времена професор Душан Дукић је био члан Одбора за објављивање преписке Јована Цвијића, сарадник Одбора за обележавање стогодишњице рођења Јована Цвијића и организатор научног скупа у Бањи Ковиљачи, поводом стогодишњице рођења Јована Цвијића, где је поднео реферат под насловом Режим река у красу Југославије. Од 1979. до 1983. године, био је директор Географског института Јован Цвијић Српске академије наука и уметности, који му је 2003. године посветио 58 књигу своје серије Посебна

издања (107 страна). Године 1973. изабран је за редовног члана Научног друштва Србије. Добитник је више признања, међу којима је и Медаља Јована Цвијић, која му је уручена 1979. године. Поред Јована Цвијића, једини је наш географ представљен у руској Краткој географској енциклопедији, која је у пет књига штампана 1966. године у Москви. Уз то, 1980. године, изабран је за почасног члана Географског друштва СССР.

Електронска енциклопедија Википедија

Професор Душан Дукић је краћим текстом и једном фотографијом, представљен у електронској енциклопедији Википедији. Одредница гласи: „Дукић Душан (Моравци, 20. јул 1923 – 11. јануар 2013) био је географ, професор хидрологије и климатологије на Географском факултету Универзитета у Београду. Употребљавао је шири приступ у проучавању копнених вода. Значајно је допринео развоју хидрогеографије антропогеног правца. У хидрологију је увео специфични интензитет падавина (нова мерна јединица). Осмислио је метод графичке анализе водног режима река. Први је у Југославији почео да примењује аерокосмичке методе у проучавањима. Био је директор Географског института Јован Цвијић при Српској академији наука и уметности. Објавио је више од 100 научних радова у земљи и иностранству (претежно из хидрологије река), монографије и више универзитетских уџбеника из хидрологије и климатологије. Био је председник Српског географског друштва, носилац Медаље Јован Цвијић, почасни и редовни члан многих географских друштава у земљи и иностранству. Библиографија: Сава, Воде Србије, Климатологија.

Поговор

Душан Дукић, најпре један од најбољих студената географије, од оснивања Географског завода до наших дана, после одбране докторске дисертације, године 1958. постаје доцент за физичку географију и током година проведених на Географском факултету, развио се у веома даровит и плодног писца, односно, универзитетског професора чија се предавања памте. Највећи број радова објавио је у публикацијама Српског географског друштва и у Зборнику радова Географског факултета. Радови су му штампани и на неколико језика у страним земљама. Из Гласника Српског географског друштва, свеска XIII, број 2 за 1983. годину, цитирамо следећи одељак: „Научни рад Душана Дукића у проучавању вода Југославије означио је прекретницу у досадашњем развоју географског правца у хидрологији односно хидрогеографији. Настављајући рад својих претходника, унео је шири географски приступ у проучавању копнених вода, које он разматра као компоненту и интегрални производ географске средине у којој се они налазе.” Професора Душана Дукића најбоље су познавали његови студенти, магистранти и докторанти, од којих су неки са њим дуго сарађивали, без обзира да ли су радили на Географском факултету, или у другим институцијама. Неколико њих, током протеклог времена, поводом различитих догађаја, писало је о професору Душану Дукићу. Искрени, топли, пригодни и аналитички прилози о животу и стваралаштву уваженог професора, штампани у већем броју књига и часописа, овом приликом, кратко интерпретирани, имају за циљ да га отргну од заборавља, јер се његове књиге, посебно универзитетски уџбеници и данас користе и цитирају, јер су трајне

вредности. Поводом стогодишњице рођења и десетогодишњице смрти, још једном му се враћамо, да бу ишли даље, јер цитирајући реченицу „Велики људи и њихова дела огледало су прошлости и залог будућности“, академика, географа Петра С. Јовановића, Дукићевог професора, потврђујемо његове бројне научне и људске вредности, отежемо их од заборава.